

'De zaak: Willem is gedagvaard door twee oud-huurders van zijn pand in Breda. Hij wil hun de borg niet terugbetalen, omdat ze een lekkage niet hebben gemeld.'

door Martine Huijbregts

'Dit is asynchrone oorlogsvoering'

U was onrustig, zei de bode", zegt de kantonrechter, terwijl hij Willem over zijn bril aankijkt.

„Nee hoor", zegt Willem lizig, „ik had het gewoon over die 30.000 potentiële terroristen." De rechter kijkt hem niet begrijpend aan.

„We moeten bezuinigen op het leger en dat geld naar de zorg sturen", vervolgt Willem zijn verhaal.

Hij haalt een hand door zijn lange, donkere krullen. „Ik ben de langharigste VVD'er in Nederland", lacht hij.

Misschien kunt u dat inbrengen

'We moeten bezuinigen op het leger en dat geld naar de zorg sturen'

bij de formatie, oppert de rechter glimlachend.

Naar de zaak, besluit de rechter dan. Willem is hier omdat twee oud-huurders de borg van 1.250 euro die ze hebben betaald, teruggeven. Die wil hij niet teruggeven. De twee hebben namelijk nagelaten een lekkage te melden. En nu is het dak van hun kamer ingestort.

Hoe zit dat dan precies met die lekkage, wil de kantonrechter weten.

Willem zucht. „Ik wil u niet allemaal over één kam scheren, maar uw collega dacht dat er gaatjes van 2 millimeter in de muren zaten. Daar kan ik toch niet serieus op ingaan? Er bestaan geen steenboren van 2 millimeter." Willem weet waarover hij praat; hij werkt zelf in de bouw.

Toch wil de kantonrechter het

naadje van de kous weten. Willem knikt berustend. „Er was enkele maanden sprake van een kleine lekkage bij het raamkozijn. Dat water is doorgesijpeld in het plafond."

En dat hebben de oud-huurders pas net voordat ze vertrokken aan Willem gemeld, terwijl ze er al veel langer van moesten weten – want zoveel vocht, dat kan niet van die paar maanden zijn geweest.

Toen Willem enkele maanden later in het pand kwam, voor de opname van de kamer voor de nieuwe huurster, zat er een scheur in het plafond. „Daar heb ik een stukadoor bijgehaald." Want stuken, dat kan Willem zelf niet echt, voegt hij eraan toe. En die stukadoor zag het hele plafond naar beneden komen, nog voordat hij aan het stukwerk was begonnen, zegt Willem. „Vierkante meters kwamen er naar beneden toen de stukadoor er even aan voelde." Oorzaak: doorweekte gipsplaten. Ja, Willem wil best met zijn oud-huurders om de tafel gaan zitten om de teruggave van de borg te bespreken. En ja, hij wil best een gedeelte van de borg terugbetalen, zolang hij maar niet opdraait voor de kosten van de stukadoor. Maar verontwaardigd is hij wel, want hij vindt dat er nog geen minuut is gekeken naar zijn verweer.

„Daar heb ik een nachklang aan gewerkt. Dit is asynchrone oorlogsvoering", besluit Willem boos. Hij staat resoluut op. „Ik ben na een jaar gillend weggerend van de Universiteit van Tilburg wegens de leugenaars die daar zeiden rechten te studeren." Hij zegt nog even vriendelijk gedag. Dan loopt hij de kamer uit.

OOSTERHOUT

Ontmoetingsdag bij zusters Catharinadal

De zusters norbertinessen van Sint-Catharinadal houden zaterdag 20 oktober van 14.30 tot 17.30 uur een ontmoetingsdag. Daarbij kan ook het kasteeltje 'De Blauwe Camer' bezocht worden. Voorafgaand aan de ontmoetingsdag is er om 14.00 uur een gebedsdienst. Ook na

afloop is er een gebedsdienst, om 18.00 uur. Bezoekers zijn welkom om deze bij te wonen. Ook zijn werken uit het kunstatelier te bezichtigen en te koop. Het adres is Kloosterdreef 3.

➔ www.sintcatharinadal.nl

COLOFON OOSTERHOUT

Advertenties:
tel. 076-5 312 255
fax 076-5 312 299
teamwestbrabant@bndestem.nl

Personeel:
tel. 055-5 388 000
fax 055-5 388 210
arbeidsmarkt@wegenerdagbladen.nl

Informatie:
www.bndestemadvertiser.nl

Geen krant ontvangen?
tel. 088-0139 920
www.bndestem.nl/lezersservice

Redactie Oosterhout
Bredaseweg 108b, 4902 NS Oosterhout
e-mail: redactie.oosterhout@bndestem.nl
tel. 0162-474 600, fax 0162-474 609
twitter.com/bndestemohout
facebook.com/bndestemoosterhout

BN DeStem

@ Kijk voor het laatste nieuws ook op:
www.bndestem.nl

NIEUW-GUINEA Madenaar Puck Gunthardt is uitstekend ingeburgerd,

Een voortdurende blik

Puck Gunthardt groeide op op Java maar werd volwassen in Nieuw-Guinea. Inmiddels probeert de Madenaar al 25 jaar te voorkomen dat dit voormalige overzeese gebiedsdeel uit de Oost vergeten wordt.

door
Ralph van Wolffelaar
ralph.vanwolffelaar@bndestem.nl

De eerste winter die Puck Gunthardt in Nederland meemaakte, was die van 1962/1963. Een helse winter met drie maanden vorst. Bijzonder voor een geboren kaaskop, laat staan voor iemand die koud uit de tropen komt waar de zon altijd aan de hemel brandt. „Ik wist niet beter," zegt Gunthardt, terugkijkend op die eerste maanden, „dus ik ging ervan uit dat alle winters hier zo streng zouden zijn. Ik paste me aan en raakte er snel aan gewend." Terug naar de jaren vijftig van de vorige eeuw. Geboren op Java, emigreert Gunthardt – die zijn naam van Zwitserse voorouders kreeg – naar Nieuw-Guinea. Zijn vader

Naam: Heinz 'Puck' Gunthardt
Geboren: 12 december 1935
Geboorteplaats: Pare in Nederlands-Indië
Woonplaats: Made
Burgerlijke staat: getrouwd met Ankie, twee zoons, één dochter

had er toen al een bewogen tijd opzitten. Als opzichter bij de Handelsvereniging Amsterdam was hij in de oorlog militair geworden. Na de bezetting door Japan kwam hij in een jappenkamp terecht en werd later tewerkgesteld bij onder meer de beruchte Birmaspoorweg. Het gigantisch grote eiland Nieuw-Guinea was na de onafhankelijkheid van Indonesië in 1949 het laatste stuk van het Koninkrijk der Nederlanden dat nog restte in de Oost.

„We werden gerepatriëerd vanuit Surabaya", blikt Gunthardt terug. „Op 28 december 1950 zijn we met de boot vertrokken. Via Makassar op Celebes, waar werd gecontroleerd of we wapens bij ons hadden, kwamen we via Sorong aan in Manokwari. Daar wachtte ons een warm onthaal." Hij zou twaalf jaar in Nieuw-Guinea

neer blijven. „We moesten daar gaan koloniseren: barakken bouwen, in de weer met platgeslagen bamboe. Iedereen werd in plukjes tewerkgesteld. Er was wel infrastructuur, maar beperkt. De hoofdwegen waren geasfalteerd, er was water en elektriciteit. Ik was 15 jaar en mocht nog niet werken. In 1954 kon ik aan de slag op het eiland Biak bij de meteorologische dienst. Daarna ben ik teruggegaan naar Manokwari waar ik hoofd werd van een weerstation. Nadat Robert Kennedy zei dat Nederland Nieuw-Guinea aan de Verenigde Naties moest overdragen, kregen we in 1962 te horen dat we naar hier konden verhuizen."

Nadat zijn ouders in 1961 al naar Nederland waren gekomen, arriveerde Gunthardt op 7 september 1962 na een slopende reis op het grondgebied van de kolonisator van weleer. „Van Biak naar Tokio, waar bleek dat we een technisch mankement hadden. Daarom vlogen we terug naar de Filipijnen om het via de zuidelijke route te proberen. Van Manilla naar Bangkok, Karachi, Beiroet, Rome – 'Kijk, daar heb ik deze ring nog gekocht, mooi hè?' – Frankfurt en toen Nederland. Ik kwam terecht in Breda, waar mijn ouders woonden. Na tien dagen kreeg ik al de vraag of ik terug wilde om de overdracht van Nieuw-Guinea te begeleiden. Met pijn in het hart heb ik geweigerd. Indonesië was toch de vijand in die dagen."

Gunthardt kwam in 1963 bij de rijkspolitie terecht, die administrateurs nodig had. „Ik heb daar dertig jaar met veel plezier gewerkt, hoewel ik ook vervelende dingen

Extra afname omzet door gemeenten

vervolg van pagina 25

Voor 2012 is afgesproken dat de deelnemende gemeenten gezamenlijk voor 500.000 euro extra zouden afnemen bij WAVA!/GO. Dat is voor een groot deel al behaald. In augustus werd bekend dat Rob Vonk, de voormalige directeur, definitief veroordeeld is tot het terugbetalen van zo'n 450.000. Hij moet dit terugbetalen vanwege onder meer verduistering en onterecht ontvangen bonussen. Het is volgens Lichtenberg nog niet duidelijk of een deel van het bedrag als incidentele meevaller in de cijfers van 2012 wordt meegenomen.

'Jammer dat stad

De 80 van Oosterhout stond bij wandelaars hoog aangeschreven, vanwege de goede organisatie.
foto Franki Dennis Munninghoff

maar is zijn tijd in Nederlands-Indië nooit vergeten

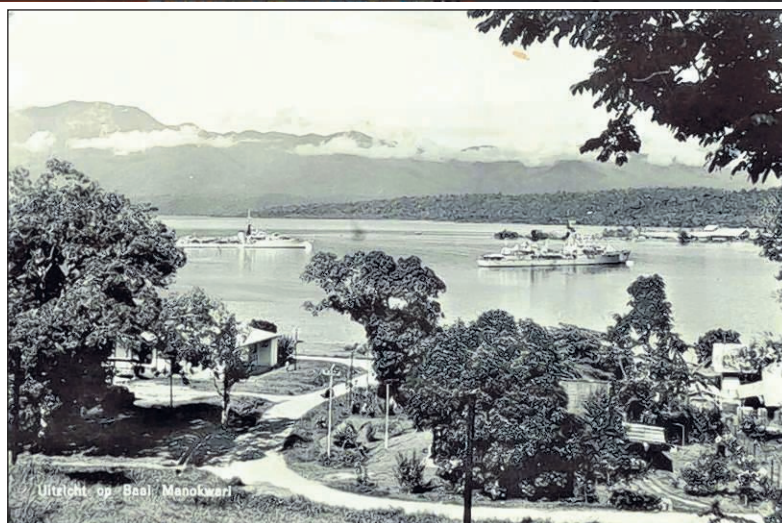
vanuit Made naar de Oost van weleer

Puck Gunthardt met direct naast zich zijn vrouw Ankie tijdens de meest recent bijeenkomst in De Pannehoef. foto Chris van der Klauw

op mijn netvlies gebrand weet. Maar ik had het hier naar mijn zin, was snel geacclimatiseerd. Er waren hier ook wel meer Indische Nederlanders. In 1965 heb ik mijn vrouw Ankie ontmoet en in 1970 zijn we in Made komen wonen." Om een modeterm te gebruiken: Gunthardt raakte goed ingeburgerd. „Ik ben altijd actief geweest in het verenigingsleven. Ik heb de jeugdvakantieweek en de automobielclub opgericht, was betrokken bij het oranjecomité, vrijwilliger bij het bejaardenhuis, de bridgeclub... Begin jaren negentig kon ik met vervroegd pensioen. Ik had inmiddels dusdanige problemen met mijn ogen dat ik met een loep documenten moest lezen. Op een gegeven moment dacht ik: eigenlijk zou iemand anders op deze

stoel moeten zitten. Toen ben ik gestopt." Zijn oogproblematiek speelt al sinds zijn tijd in Nieuw-Guinea. Een ongeluk met vuur op Biak beschadigde zijn lens. „Moest er een Hongaarse arts uit Australië komen, want op heel het eiland was geen fatsoenlijke oogarts te vinden. Zo slecht als mijn zicht is, zo goed is mijn geheugen voor data. Ik kan gebeurtenissen van vijftig jaar geleden nog zo opdreunen, apart hè?" Na zijn pensionering organiseerde Gunthardt in 1994 voor het eerst een bijeenkomst voor Indiërs uit Nieuw-Guinea. „Na Waalwijk, Oss en Den Bosch zijn we in de jaren negentig in de Pannehoef in Oosterhout terechtgekomen. Op enkele jaren na, toen de bijeenkomst

Deze Ansichtkaart toont de baai van Manokwari in voormalig Nederlands Nieuw-Guinea, rond 1960.

vanwege mijn gezondheid niet doorging, zijn we daar altijd gebleven. Het aantal bezoekers dat in

Nieuw-Guinea heeft gewoond wordt minder, omdat een aantal van hen inmiddels is overleden.

Nieuw-Guinea

- Oppervlakte: 786.000 vierkante kilometer (Nederland beslaat 41.000 vierkante kilometer).
- Voormalig Nederlands Nieuw-Guinea bestaat nu uit twee delen: het onafhankelijke Papua-Nieuw-Guinea en de Indonesische provincie Irian Jaya (ook Papua genoemd).
- Het huidige Irian Jaya behoorde tot 1962 tot het Koninkrijk der Nederlanden. Tot 1949 behoorde het westelijke deel van het eiland tot Nederlands-Indië.
- In totaal wonen er op Irian Jaya circa 3 miljoen mensen.
- De hoofdstad heette tot 1962 Hollandia, daarna Jayapura.
- Jayapura ligt op liefst 3.520 kilometer van de Indonesische hoofdstad Jakarta op Java.

Maar er komen ook veel familieleden, die van anderen willen horen hoe het daar was, hoe het eraan toeging, en die informatie willen over hun vader en moeder of opa en oma."

Voor zijn inspanningen zette burgemeester Stefan Huisman van de gemeente Oosterhout hem twee weken geleden in het zonnetje. Volgens Gunthardt wist de burgemeester behoorlijk wat van de Indische cultuur.

Zelf ging Gunthardt in al die jaren precies een keer terug naar Nieuw-Guinea. „In het begin had ik geen behoefte om terug te keren. Ik leefde hier voor mijn gezin en was altijd bezig. In 1999 ben ik met Ankie en onze dochter in vijf dagen Java doorgecrosst. Toeristische dingen bekeken, zoals de tempels Prambanan en Borobudur. Maar ook het ziekenhuis waar ik ben geboren; wonder boven wonder stond het er nog. Daarna zijn we naar Nieuw-Guinea gegaan. Een bijzonder bezoek. In de jaren vijftig waren er nog grote verschillen tussen de Indonesiërs en de Papua's. In '99 zag ik dat de bevolkingsgroepen zich al behoorlijk hadden vermengd. Als mijn gezondheid het toelaat, zou ik er best nog eens heen willen. Er wonen nog steeds collega's van vroeger."

➔ www.west-papua.nl

80 van Oosterhout verliest'

door Sjoerd Marcelissen
s.marcelissen@bndestem.nl

OOSTERHOUT - Het wandelevenement 80 van Oosterhout gaat ook komend jaar niet door. Het bestuur van de Stichting 80 van Oosterhout heeft besloten te stoppen met de organisatie. "De nog actieve bestuursleden krijgen naast hun dagelijkse bezigheden een vervolgeditie van deze wandeltocht niet op de rails", laat het bestuur in een officiële verklaring weten. Afgelopen voorjaar werd de vierde uitgave van het evenement nog afgeblazen vanwege een tekort aan EHBO'ers. Nu legt de organisatie het bijltje erbij neer, omdat er te weinig vrijwilligers zijn die de or-

ganisatie van de 80 van Oosterhout willen dragen. „Het afgelopen jaar zijn er van de zeven bestuursleden vier gestopt vanwege hun leeftijd of om privéredenen", verklaart voorzitter Frans Gabriëls. „Je bent dan met te weinig mensen die de kar moeten trekken. Dat is veel te smal voor een evenement waar de laatste keer toch 375 mensen aan deelnamen." Dat te weinig schouwers de last van de wandeltocht moesten dragen, zat er al een tijdje aan te komen, vertelt Gabriëls. „Toch hebben we altijd in ons achterhoofd willen houden dat zo'n evenement behouden moet blijven voor Oosterhout." Daarom besloot het bestuur een

tijdje terug om in diverse media, onder meer Het Kanton, een oproep te plaatsen voor nieuwe bestuursleden. Gabriëls: „Helaas hebben we geen enkele reactie ontvangen op dit bericht. Het is verschrikkelijk jammer dat de stad dit evenement verliest. De 80 van Oosterhout stond bij wandelaars hoog aangeschreven vanwege de organisatie. Alles was altijd tiptop in orde." Of er ooit nog een doorstart komt, betwijfelt Gabriëls. „Natuurlijk, als mensen zich melden dan kunnen we gaan kijken of we weer iets op poten kunnen zetten. Maar gezien het feit dat er de afgelopen tijd geen reactie is binnengekomen, weet ik niet of dat gaat gebeuren."

Kerstcircus ten behoeve van Stichting Leergeld

door Ralph van Wolffelaar

OOSTERHOUT - Rotaryclub Oosterhout houdt donderdag 13 en vrijdag 14 december een circusvoorstelling, waarvan de opbrengst ten goede komt aan Stichting Leergeld. Dat gebeurt in de tent die voor de opening naast het nieuwe hoofdkantoor van Rabobank Amerstreek bij de bromtol komt. In de week van 8 tot en met 12 december vinden er diverse activiteiten plaats ter gelegenheid van de opening van het nieuwe Rabobank. Daarbij speelt circus Renaissance een rol. „We bleken dat te kunnen combineren", zegt be-

stuursvoorzitter Gerben van der Harst van Rabobank Amerstreek. „Op deze wijze blijft er weinig aan de strijkstok hangen, want de tent staat er al." Stichting Leergeld zet zich in voor gezinnen in Oosterhout en omgeving waarvan de kinderen door beperkte financiële armslag in een sociaal isolement dreigen te raken. Donderdag is er vanaf 19.30 uur een voorstelling (toegang 19,50 euro). Vrijdag is er vanaf 17.30 uur een galavoorstelling met buffet vooraf (entree 47,50 euro). Via info@classicwings-wheels.nl kunnen kaartjes worden besteld. Voor meer informatie: tel. 06-28794644.